

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia (del.) Anna Capik-Pater
Protokolant	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2020 r. w Gliwicach

sprawy B. S. i K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanych M. B. (1), M. B. (2), G. F., M. L., M. M. (1), K. P., D. R. (1), A. T. (1)

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania B. S. i K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 22 października 2018 r. **nr** (...)

22 października 2018 r. **nr** (...)

22 października 2018 r. **nr** (...)

22 października 2018 r. **nr** (...)

22 października 2018 r. **nr** (...)

22 października 2018 r. **nr** (...)

22 października 2018 r. **nr** (...)

22 października 2018 r. **nr** (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od odwołujących B. S. i K. S. solidarnie na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 1.440 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) sędzia (del.) Anna Capik-Pater

UZASADNIENIE

Decyzjami z 22 października 2018 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt i 3 w zw. z art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a i c oraz art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 9 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 36 ust. 1 i 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że niżej wskazani zainteresowani podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako zleceniobiorcy u płatnika składek Grupa (...) s.c. B. S. i K. S. (dalej w treści (...)) za następujące okresy:

- a) M. B. (1) od 1 września 2015 r. do 30 września 2015 r.,
- b) M. B. (2) od 1 czerwca 2015 r. do 31 lipca 2015 r. i od 3 sierpnia 2015 r. do 30 września 2015 r.,
- c) G. F. od 1 września 2015 r. do 30 października 2015 r.,
- d) M. L. od 7 stycznia 2015 r. do 30 stycznia 2015 r., od 2 lutego 2015 r. do 27 lutego 2015 r., od 1 czerwca 2015 r. do 31 lipca 2015 r., od 3 sierpnia 2015 r. do 30 września 2015 r.
- e) M. M. (1) od 2 listopada 2015 r. do 31 grudnia 2015 r.,
- f) K. P. od 22 listopada 2016 r. do 30 listopada 2016 r.,
- g) D. R. (1) od 7 stycznia 2015 r. do 30 stycznia 2015 r., od 2 lutego 2015 r. do 27 lutego 2015 r.,
- h) A. T. (1) od 2 stycznia 2015 r. do 30 stycznia 2015 r., od 2 lutego 2015 r. do 27 lutego 2015 r.

Dodatkowo na podstawie art. 18 ust. 1 i 3, art. 20 ust. 1 powyższej ustawy oraz art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2014 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych ustalił ww. osobom podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne w kwotach i za okresy wskazane w dotyczących ich decyzjach.

W uzasadnieniu wskazano, że płatnik składek (...) zawarł z ww. zainteresowanymi umowy cywilnoprawne nazwane umowami o dzieło, które faktycznie miały charakter umów o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, a tym samym należało ich objąć obowiązkiem ubezpieczeniowym.

W odwołaniach od powyższych decyzji, (...) domagał się ich zmiany poprzez stwierdzenie, że poszczególni zainteresowani nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania umów o dzieło, a otrzymywane przez nich wynagrodzenie nie powinno podlegać włączeniu do podstawy wymiaru składek. Wskazał, że wykonywane przez poszczególnych zainteresowanych czynności nie polegały na powtarzalnych czynnościach sprowadzających się do ich wykonywania z odpowiednią starannością bez względu na efekt, lecz były to czynności mające niepowtarzalny charakter, a zawartość elementów powtarzalnych miała marginalny charakter.

W odpowiedziach na odwołanie, organ rentowy wniósł o ich oddalenie i podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Zainteresowani M. B. (2), M. L., M. M. (1), D. R. (1), A. T. (1), K. P. nie zajęli stanowiska w sprawie.

Zainteresowani M. B. (1) i G. F. wnieśli o zmianę decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wspólnikami w Grupie (...) s.c. są B. S. i K. S.. Przedmiotem działalności spółki jest produkcja farb i lakierów. Na podstawie łączonych komponentów tworzono produkty dla przemysłu samochodowego. W 2014 r. spółka zaczęła się rozwijać. W związku coraz licznymi zamówieniami, podjęto decyzję o zwiększeniu liczby personelu. W tym celu spółka postanowiła zawrzeć umowy z osobami, z którymi niegdyś współpracowała. Przy rekrutacji kwalifikacje nie miały znaczenia. Z wybranymi osobami zawierano umowy o dzieło.

Osoby świadczące usługi na rzecz (...) byli podzieleni na trzy grupy. Pierwsza grupa przygotowywała żywicę w celu wytworzenia produktu. Druga grupa była odpowiedzialna za rozlewanie produktów do puszek, a trzecia grupa zajmowała się naklejaniem etykiet. Czynności były wykonywane na zamówienie, zgodnie z inwencją zamawiającego.

(...) zawierało umowy cywilnoprawne z zainteresowanymi M. B. (1), M. B. (2), G. F., M. L., M. M. (1), K. P., D. R. (2), A. T. (1), które nazwano umowami o dzieło, tj.:

a) w dniu 1 września 2015 r. z M. B. (1), który miał rozlać 5000 l wskazanych przez zamawiającego w okresie od 1 września 2015 r. do 31 września 2015 r.;

b) w dniu 2 listopada 2015 r. z M. M. (1), który miał przygotować i rozlać produkty dla realizacji zamówienia dla (...) nr ZO 1022/15 poz. 7-12 do dnia 30 listopada 2015 r. oraz w dniu 1 grudnia 2015 r. na przygotowanie i rozlanie produktów w celu realizacji zamówienia dla firmy (...) Albania nr ZO, poz. 2,3,5,6,8,9,11,12,14,15,17,18,20,21,23,24,26,27,29,30 do dnia 31 grudnia 2015 r.;

c) w dniu 7 stycznia 2015 r. z D. R. (2), który miał przygotować i rozlać produkty w celu realizacji zamówienia dla (...), (...), zgodnie z zamówieniem nr ZO 1240/14, ZO 0002/15 do dnia 30 stycznia 2015 r. ; w dniu 2 lutego 2015 r. na przygotowanie i rozlanie produktów dla firm (...), zgodnie z zamówieniem nr ZO 0090/15 i ZO 0149/15 do dnia 27 lutego 2015 r.

d) w dniu 7 stycznia 2015 r. z M. L., który miał przygotować i rozlać produkty w celu realizacji zamówienia dla (...), (...) SLOVAKIA (...), zgodnie z zamówieniem nr ZO 0012/15 i ZO 0014/15; w dniu 2 lutego 2015 r. na przygotowanie i rozlanie produktów dla firm (...) zgodnie z zamówieniami nr ZO 0113/15 poz. 2,4,7,10 do dnia 27 lutego 2015 r.; w dniu 1 czerwca 2015 r. na zaetykietowanie puszek metalowych o pojemności 1l, 0,5l, 2,5l i 5l dla realizacji zamówienia nr ZO 0494/15 i ZO 496/15 do dnia 30 czerwca 2015 r.; w dniu 1 lipca 2015 r. na zaetykietowanie puszek metalowych o pojemności 1l, 0,5l, 2,5l i 5l dla realizacji zamówienia nr ZO 0602/15 do dnia 31 lipca 2015 r.; w dniu 3 sierpnia 2015 r. na zaetykietowanie puszek metalowych o pojemności 1l, 0,5l, 2,5l i 5l dla realizacji zamówienia nr ZO 0775/15 i ZO 0776/15 do dnia 31 sierpnia 2015 r.; w dniu 1 września 2015 r. na zaetykietowanie puszek metalowych o pojemności 1l, 0,5l, 2,5l i w ilości do 10000 sztuk wskazanych przez Zamawiającego do dnia 30 września 2015 r.;

e) w dniu 1 czerwca 2015 r. z M. B. (2), która miała zaetykietować puszkę metalową o pojemności 1l, 0,5l, 2,5l i 5l do dnia 30 czerwca 2015 r., w dniu 1 lipca 2015 r. na zaetykietowanie puszek metalowych o pojemności 1l, 0,5l, 2,5l i 5l dla realizacji zamówienia nr ZO 0627/15 i ZO 0634/15 do dnia 31 lipca 2015 r.; w dniu 3 sierpnia 2015 r. na zaetykietowanie puszek metalowych o pojemności 1l, 0,5l, 2,5l i 5l dla realizacji zamówienia nr ZO 0727/15 i ZO 0747/15 do dnia 31 sierpnia 2015 r.; w dniu 1 września 2015 r. na zaetykietowanie puszek metalowych o pojemności 1l, 0,5l, 2,5l i 5l w ilości 1000 sztuk dla Zamawiającego do dnia 30 września 2015 r.;

f) w dniu 22 listopada 2015 r. z K. P., który miał zaetykietować puszkę metalową o pojemności 1l, 0,5l, 2,5l i 5l w ilości 10000 sztuk wskazanych przez Zamawiającego do dnia 30 listopada 2016 r.;

g) w dniu 2 stycznia 2015 r. z A. T. (1), która miała zaetykietować puszkę metalową o pojemności 1l, 0,5l, 2,5l i 5l w celu realizacji zamówienia nr ZO 0002/15 i ZO 0008/15 do dnia 30 stycznia 2015 r.; w dniu 2 lutego 2015 r. z A. T. (1), która miała zaetykietować puszkę metalową o pojemności 1l, 0,5l, 2,5l i 5l w celu realizacji zamówienia nr ZO 0113/15 i ZO 0141/15 do dnia 27 lutego 2015 r.;

h) w dniu 1 września 2015 r. z G. F., który miał wykonać dzieło polegające na oczyszczeniu wejścia do kina G. będącego obecnie lokalem nr (...) w B., przy czym oczyszczanie miało polegać na demontażu starego sufitu, szatni, kasy oraz usuwaniu murowanego podestu podwyższającego poziom posadzki do dnia 30 września 2015 r., do 30 października 2015 miał rozlać 5000l

Praca M. B. (2) polegała na oklejaniu puszek etykietami. Był to jego jedyny obowiązek. Czynności wykonywał w siedzibie firmy w S.. Zainteresowany dostawał zlecenie, na którym było napisane ile puszek i jaką etykietę należało nakleić, co wynikało z zamówienia. Zamówienie było przygotowane pod konkretnego klienta. Wspomniane czynności zainteresowany wykonywał w dowolnym czasie między 8:00, a 16:00. Nie podpisywał listy obecności. Puszki były mu dostarczane przez operatora. Z kolei klej, pędzle i narzędzia były na stanowisku pracy. Nie było możliwości wadliwego wykonania tych czynności.

W taki sam sposób co ww. zainteresowany, puszki oklejał M. L.. Wynagrodzenie było uzależnione od ilości wykonanej pracy. Niezależnie od powyższego, zainteresowany nalewał lakier do puszek oraz wykonywał prace porządkowe. Lakier dostarczała mu zewnętrzna firma. Był do wlewany do puszek w wyznaczonym pomieszczeniu na hali produkcyjnej. Wykonywane czynności miały powtarzalny charakter. W zasadzie wspomniane czynności zainteresowany wykonywał każdego dnia.

M. M. (2) obsługiwał maszynę (naciskał przycisk), która wlewała lakier do puszek. Następnie oklejał je i zawoził na magazyn. Otrzymywał zlecenie, na którym było wskazane ile ma być puszek, jakie mają być etykiety. Czynności te wykonywał w dowolnym czasie w godzinach między 8:00, a 16:00.

D. R. (1) rozlewał utwardzacz oraz rozpuszczalnik do puszek według zamówienia. Wykorzystywał do tego specjalną maszynę. Czynności te wykonywał od 8:00.

A. T. (2) w takcie wykonywania czynności na podstawie umowy cywilnoprawnej zajmowała się oklejaniem puszek oraz sprzątnięciem (jadalni, toalet, szatni, hali). Puszki były przez nią oklejane w ten sposób co ww. zainteresowani. Czynności te wykonywała od 8:00 do 16:00. Następnie w okresie od 2 marca 2015 r. do 30 października 2015 r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę, jako etykietciarz.

G. F. zajmował się odgruzowaniem lokalu zakupionego przez spółkę w B., w tym demontażem starego sufitu, szatni, kasy oraz usuwaniem murowanego podestu podwyższającego poziom posadzki. Usuwał również elementy, które wcześniej uległy spaleni. W celu wykonania umowy otrzymał od (...) młot pneumatyczny, zwykły młot, kontener i taczki. Rozlewał też lakier do puszek.

M. B. (1) miał rozlać 5000 l do puszek zgodnie z zamówieniem. Nie miał grafiku pracy. Rozliczany był z efektów wykonanych czynności, które wykonywał na terenie (...). Przed rozlaniem farby do puszek, dostarczano mu puszki z nalepionymi etykietami. Farba była wcześniej sporządzona, zmieszana. Po rozlaniu towar był odbierany przez magazyniera.

Z kolei K. P. miał zaetykietować 10 000 puszek, także zgodnie z zamówieniem.

Powyżsi zainteresowani byli nadzorowani przez pracowników spółki. Wykonywane przez nich czynności oraz efekty prac były sprawdzane pod kątem jakości. Nie było samodzielności. Wady były usuwane natychmiastowo.

Organ rentowy wszczął kontrolę w stosunku do płatnika (...). Obejmowała ona m.in. kwestie zgłaszania do ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego.

W wyniku przeprowadzonej kontroli, organ rentowy wydał w dniu 22 października 2018 r. zaskarżone decyzje.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego; dokumentacji pracowniczej z (...); zeznań zainteresowanego M. B. (2) złożonych na rozprawie w dniu 25 marca 2019 r. (k.71-72); zeznań zainteresowanego M. L. złożonych na rozprawie w dniu 25 marca 2019 r. (k.72); zeznań

zainteresowanego M. M. (1) złożonych na rozprawie w dniu 25 marca 2019 r. (k.72); zeznań zainteresowanego D. R. (1) złożonych na rozprawie w dniu 25 marca 2019 r. (k.72-73); zeznań zainteresowanej A. T. (1) złożonych na rozprawie w dniu 25 marca 2019 r. (k.73); zeznań odwołującego K. S. złożonych na rozprawie w dniu 25 marca 2019 r. (k.73-74); zeznań zainteresowanego M. B. (1) złożonych na rozprawie w dniu 20 listopada 2019 r. (k.139); zeznań zainteresowanego G. F. złożonych na rozprawie w dniu 20 listopada 2019 r. (k.139-140); zeznań odwołującego K. S. złożonych na rozprawie w dniu 20 listopada 2019 r. (k.140).

Sąd dał wiarę zeznaniom zainteresowanych M. B. (2), M. L., M. M. (1), D. R. (1), A. T. (1), M. B. (1) i G. F. którzy w sposób logiczny, precyzyjny i spójny opisali wykonywane przez siebie czynności w spornych okresach. Z ich treści nie wynika, aby ich wymagała specjalnych umiejętności, lecz polegała na wykonywaniu pewnych powtarzalnych czynności w określonym czasie, zgodnie z zamówieniem. Specjalne umiejętności nie były również wymagane od zainteresowanego G. F., który miał zająć się prócz rozlewania lakieru odgruzowaniem lokalu zakupionego przez spółkę w B..

Nie zasługuje na uwzględnienie stanowisko odwołujących, jakoby zainteresowani faktycznie wykonywali swoje obowiązki w ramach umowy o dzieło, albowiem zeznania te są sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym z zeznaniami ww. zainteresowanych, którym Sąd dał wiarę.

Zgromadzone dowody Sąd uznał za kompletne i pozwalające na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie (...) nie zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżone decyzje są prawidłowe.

Na wstępie należy wyjaśnić, że organ rentowy ma uprawnienia do badania ważności umów cywilnoprawnych. Zgodnie, bowiem z art. 68 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2019.300 t.j.) zwanej dalej ustawą, do zakresu działania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy między innymi stwierdzanie i ustalanie obowiązku ubezpieczeń społecznych. Natomiast przepis art. 83 ust. 1 ustawy daje organowi rentowemu podstawy do prowadzenia postępowania administracyjnego w przedmiocie prawidłowości zgłaszania i przebiegu ubezpieczeń społecznych, co jednoznacznie sprowadza się do badania rzeczywistej treści tytułu podlegania tym ubezpieczeniom (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 stycznia 2012r., III AUa 1539/11).

Stosownie do art.6 ust.1 pkt 4, art.12 ust.1 i art.13 pkt 2 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy zlecenia. Ubezpieczeniom podlegają od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Rozróżniając umowy zlecenia od umów o dzieło należy podkreślić, iż w obu umowach inaczej rozkłada się ryzyko wykonania i jakości usługi. W umowie o dzieło przyjmujący zamówienie odpowiada za osiągnięcie rezultatu i jego jakość. Stąd też, za Sądem Najwyższym przyjmuje się, iż rezultat umowy o dzieło musi być sprawdzalny, czyli zdalny do poddania sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2013r., I CSK 403/12). W przypadku natomiast umów zlecenia, odpowiedzialność kontraktowa przyjmującego zlecenie powstanie wówczas, gdy przy wykonaniu zlecenia nie zachował wymaganej staranności, niezależnie od tego, czy oczekiwany przez dającego zlecenie rezultat nastąpił, czy też nie.

Oceniając charakter spornych umów, w ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż były to umowy o świadczenie usług, do których należy stosować przepisy dotyczące umowy zlecenia, zgodnie z art. 750 k.c. Odesłanie to znajduje zastosowanie wówczas, gdy przedmiotem umowy jest dokonywanie czynności faktycznych, a umowa nie jest unormowana w przepisach dotyczących innych umów nazwanych jak umowy o dzieło, agencyjnej, komisji itp.

Dodać należy, iż umowy o świadczenie usług charakteryzują się tym, że ich przedmiotem jest świadczenie usług, jednej lub większej – określonej liczby usług, bądź stałe świadczenie usług określonego rodzaju. Umowy takie mogą mieć charakter odpłatny bądź nieodpłatny i są umowami konsensualnymi. Stosunek między stronami umowy o świadczenie usług jest oparty na wzajemnym zaufaniu i z uwagi na to umowy te wymagają osobistego wykonania przez usługodawcę. Brak zaufania uzasadnia wypowiedzenie umowy o świadczenie usług zawartej na czas oznaczony (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 września 2008r., I ACa 84/08).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, nazwa umowy nie jest elementem decydującym samodzielnie o rodzaju zobowiązania, w oderwaniu od oceny rzeczywistego przedmiotu tej umowy i sposobu oraz okoliczności jej wykonania (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 6 czerwca 2012r., III AUa 377/12).

W niniejszej sprawie Sąd, analizując okoliczności zawarcia i faktycznego wykonywania umów łączących odwołującą Spółkę z zainteresowanymi, doszedł do jednoznacznych wniosków, iż sporne umowy nie sposób uznać za umowy o dzieło.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wszyscy zainteresowani de facto wykonywali czynności w ramach umowy zlecenia. Wykonywane przez nich czynności w żaden sposób nie charakteryzowały się pewną „indywidualnością” cechującą umowy o dzieło. Zainteresowani zajmowali się etykietowaniem, rozlewaniem i wlewaniem farby do puszek, odgruzowywaniem. Czynności były wykonywane zgodnie z zamówieniem. Nie wykonywali oni niczego innego, niż im zlecano. Warunki były omawiane przed pracą. Wykonywali oni pewne stałe, powtarzalne czynności, który nie wymagały żadnych specjalnych umiejętności, kwalifikacji. W takiej sytuacji niemożliwe jest określenie indywidualnie i noszącego cechy samoistności dzieła, które zostało wykonane przez danego pracownika, a co za tym idzie niemożliwe jest określenie czy dana osoba wykonała dzieło w sposób prawidłowy. W konsekwencji nie można obciążyć ją odpowiedzialnością za wadliwe wykonanie pracy. Brak zaś możliwości poddania czynności sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych jednoznacznie przesądza o braku rezultatu. Argument ten dotyczy też zainteresowanego G. F., który prócz rozlewania lakieru wykonywał wraz z innymi czynności polegające na demontażu wykończenia wnętrza, uporządkowaniu pomieszczenia spalonego kina. Trudno zatem konkretnie jemu przypisać wykonywanie poszczególnych czynności, gdyż uprzątnięciem pomieszczeń zajmowało się więcej osób.

W stosunkach łączących zainteresowanych z odwołującą Spółką brak było swobody i samodzielności przy wykonywaniu przedmiotowych prac, które są cechami charakterystycznymi dla umów o dzieło. Praca była bowiem zorganizowana, świadczona o ściśle określonych, przyjętych z góry przez pracodawcę porach. Wykonywana była pod nadzorem, także pod kątem prawidłowości ich wykonania.

Reasumując, Sąd uznał, iż rzeczywistą treścią zobowiązania ukształtowanego przez strony było wykonywanie prostych i powtarzających się czynności zmierzających do osiągnięcia rezultatu w postaci wykonania np. zaetykietowania odpowiedniej ilości puszek zgodnie z zamówieniem. W judykaturze ukształtowany jest zaś pogląd, iż szereg powtarzalnych czynności, nawet gdy prowadzi do wymiernego efektu, nie może być rozumiany jako jednorazowy rezultat i kwalifikowany jako realizacja umowy o dzieło. Tego rodzaju czynności są charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług, którą definiuje obowiązek starannego działania – starannego i cyklicznego wykonywania umówionych czynności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 02.06.2015r. III AUa 760/14, również wyrok tegoż Sądu z dnia 04.02.2014r. III AUa 333/13).

W konsekwencji powyższego Sąd uznał, iż zaskarżone decyzje organu rentowego obejmujące zainteresowanych obowiązkiem ubezpieczeń społecznych w spornych okresach wykonywania umów o świadczenie usług, są prawidłowe.

W tym miejscu wypada dodać, iż określona w art. 353¹ k.c. zasada swobody umów doznaje ograniczeń w sytuacji, gdy treść lub cel stosunku prawnego sprzeciwia się właściwości stosunku, ustawie lub zasadom współzycia społecznego. W niniejszej sprawie stosunek prawny wynikający ze spornych umów niewątpliwie został ułożony w sposób sprzeciwiający się naturze umowy o dzieło, o czym mowa powyżej. Nadto Sąd orzekający podziela stanowisko wyrażone w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2017r. (sygn. akt II UK 518/15), że swoboda

stron w odniesieniu do sfery ubezpieczenia społecznego doznaje dodatkowo ograniczeń. Domeną ubezpieczeń społecznych są przepisy bezwzględnie obowiązujące, których wolą stron nie można wyłączyć, czy też ograniczyć, czego przykładem jest kwestia podlegania ubezpieczeniu społecznemu, które istnieje z mocy prawa i mocą czynności prawnej nie można zniwelować powstających na tym tle obowiązków.

Prawidłowo również decyzjach zaskarżonych organ rentowy przyjął jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia kwoty wyszczególnione w tych decyzjach – w tym zakresie zarówno odwołująca Spółka jak i zainteresowani nie składali żadnych zarzutów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznając odwołania za bezzasadne na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w związku z §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804) zasądzając od odwołującej Spółki na rzecz organu rentowego łącznie kwotę 1440 zł (8 x 180 zł) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-)sędzia (del.) Anna Capik-Pater